

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 28 lipca 2005 r.

w sprawie istnienia nadmiernego deficytu we Włoszech

(2005/694/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 104 ust. 6,

uwzględniając zalecenie Komisji,

uwzględniając uwagi zgłoszone przez Włochy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 104 Traktatu Państwa Członkowskie powinny unikać nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt Stabilności i Wzrostu opiera się na dążeniu do zdrowych finansów państwa jako środka służącego wzmocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura nadmiernego deficytu na podstawie art. 104 przewiduje podjęcie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. Załączony do Traktatu Protokół w sprawie procedury nadmiernego deficytu określa dalsze przepisy związane z wdrażaniem procedury nadmiernego deficytu. Rozporządzenie Rady (WE) nr 3605/93⁽¹⁾ ustanawia szczegółowe reguły i definicje odnoszące się do stosowania przepisów wspomnianego Protokołu.
- (4) Artykuł 104 ust. 5 Traktatu nakłada na Komisję obowiązek skierowania do Rady opinii w przypadku uznania przez Komisję, że w Państwie Członkowskim istnieje nadmierny deficyt lub że może on wystąpić. Komisja skierowała taką opinię w sprawie Włoch do Rady w dniu 29 czerwca 2005 r. Uwzględniając spr-

wozanie Komisji zgodnie z art. 104 ust. 3 Traktatu oraz mając na uwadze opinię wydaną przez Komitet Ekonomiczno-Finansowy zgodnie z art. 104 ust. 4 Traktatu, Komisja doszła do wniosku, że we Włoszech istnieje nadmierny deficyt. Przedkładając swoją ocenę, Komisja wzięła pod uwagę sprawozdanie Ecofin dla Rady Europejskiej dotyczące „Poprawy wdrażania Paktu Stabilności i Wzrostu” zatwierdzone przez nią w dniu 22 marca 2005 r.

- (5) Artykuł 104 ust. 6 Traktatu stanowi, że Rada po dokonaniu ogólnej oceny, a przed zadecydowaniem, czy istnieje nadmierny deficyt, powinna rozważyć wszelkie ewentualne uwagi danego Państwa Członkowskiego. W przypadku Włoch całościowa ocena prowadzi do następujących wniosków.
- (6) Zgodnie z przedstawionymi dotychczas danymi za 2003 i 2004 r. wskaźnik deficytu w obu tych latach przekroczył, ale pozostawał bliski wynoszącej 3 % PKB wartości odniesienia. Przekroczenie w latach 2003 i 2004 wynoszącej 3 % PKB wartości odniesienia ustanowionej w Traktacie nie było wynikiem nadzwyczajnego zdarzenia pozostającego poza kontrolą władz Włoch, ani znacznego pogorszenia koniunktury w rozumieniu Paktu Stabilności i Wzrostu. Wskaźnik wzrostu gospodarczego w ostatnich trzech latach był dodatni, lecz niski (0,4 %, 0,3 % i 1,2 %, odpowiednio w 2002, 2003 i 2004 r.). Według szacunków luka popytowa zmieniła się z 2,1 % potencjalnego PKB w 2001 r. do -1,3 % potencjalnego PKB w 2004 r. Stąd też sytuacja charakteryzująca się spowolnionym wzrostem w 2003 i 2004 r. nie może być uznana za wyjątkową w rozumieniu Traktatu i Paktu Stabilności i Wzrostu.
- (7) Przekroczenie wartości odniesienia nie może być uznane za tymczasowe, gdyż według przewidywań Komisji przy standardowym założeniu utrzymania dotychczasowej polityki, po przekroczeniu (w niewielkim stopniu) wartości odniesienia w 2003 i 2004 r., deficyt przekroczy znacznie tę wartość w 2005 i 2006 r. Wynika z tego, że wymóg Traktatu odnośnie do kryterium deficytu nie jest spełniony.

⁽¹⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 351/2002 (Dz.U. L 55 z 26.2.2002, str. 23).

- (8) Co więcej stosunek wskaźnika zadłużenia do PKB, na poziomie 106–107 % PKB w 2004 r., jednoznacznie przewyższa zawartą w Traktacie wartość odniesienia i nie zmniejszał się w zadowalającym tempie na przestrzeni ostatnich lat. Na tempo redukcji długu rzutowały operacje pozabilansowe zwiększające zadłużenie. Ponadto obecny poziom pierwotnej nadwyżki (poniżej 2 % PKB w 2004 r.) nie gwarantuje zadawalającego spadku wskaźnika zadłużenia. Wynika z tego, że wymóg Traktatu odnośnie do kryterium zadłużenia także nie jest spełniony.
- (9) Inne istotne czynniki zawarte w sprawozdaniu Komisji zgodnie z art. 104 ust. 3 Traktatu, jak również dodatkowe czynniki wysunięte przez władze włoskie w ich piśmie z dnia 6 czerwca 2005 r. zostały przeanalizowane przez Radę. Zgodnie ze sprawozdaniem Ecofin dla Rady Europejskiej w sprawie „Poprawy wdrażania Paktu Stabilności i Wzrostu”, biorąc pod uwagę inne istotne czynniki, decyzja Rady odnośnie do istnienia nadmiernego deficytu zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu „musi w pełni podlegać nadrzędnej zasadzie – stanowiącej, że przed uwzględnieniem innych istotnych czynników przekroczenie wartości odniesienia ma charakter tymczasowy, a deficyt pozostaje zbliżony do wartości odniesienia”.

W przypadku Włoch ten pierwszy warunek nie jest spełniony. Stąd też Rada przy podjęciu swojej decyzji zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu nie bierze w przypadku Włoch pod uwagę innych istotnych czynników,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z całościowej oceny wynika, że we Włoszech istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lipca 2005 r.

W imieniu Rady
D. ALEXANDER
Przewodniczący